

ԾՆՈՂՆԵՐ ՊԷՏԸ Է ՀՍԿԵՆ ԻՐԵՆՑ ԶԱՄԱԿՆԵՐՈՒՆ ՎՐԱՅ

Այո՛, ծնողներ պետք է հսկեն իրենց վաւակներուն վրայ, որպէսզի գիտնան, թէ իրենց վաւակները ո՞ր կ'երթան, որո՞նց կ'ընկերանան, ի՞նչ կ'ընեն երբ ընկերներու հետ են, ինչի՞ մասին կը խօսին, ի՞նչ կը դիտեն, ի՞նչ տեսակ խաղեր կը խաղան... Եկեղեցւոյ հայրեր նոյն պատուէրը կու տան. «Ծնողները պետք է վգուշութեամբ եւ պատրաստակամութեամբ կրթեն իրենց վաւակները, խնամեն, պահեն եւ չձգեն, որ պարապ թափառին, եւ երթան տեսնեն, լսեն ու սորվին մեղք գործել: Աստուծոյ ատեանին առջեւ ծնողներ պատասխանատու պիտի ըլլան իրենց վաւակներուն գործած չարիքներուն համար: Մանուկի մը միտքը յստակ հայելիի նման է: Չայն մի արկեր խրատներէդ, որպէսզի մեղքի ժանգը նստելով չապականէ վայն» (Յովհաննէս Երզնակացի):

Որքա՛ն փոքրիկներ սորված են սխալը ընտրել ու գործել, երբ հեռու եղած են իրենց ծնողներու աչքերէն:

Որքա՛ն պատանիներ շեղած են, երբ տեսեր են, որ իրենց վրայ հսկող աչք չկայ:

Սիրելի ծնողներ, շատ կարելոր է, որ ձեր վաւակները վգան ու տեսնեն, որ ձեր աչքը կը դիտէ վիրեք, բայց նոյնքան ու աւելի կարելոր , որ անոնք գիտնան ու վգան, թէ վիրենք դիտող այդ աչքը՝ սիրո՞ղ աչքն է, գուրգուրալից աչքն է, մայրական քաղցր աչքն է, ո՛չ թէ վիրենք պատժելու համար սխալ փնտոող աչքն է, այլ՝ վիրենք սխալէն վգուշացնելու համար արթուն եւ հսկող աչքն է:

ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ

Է.– ՀԱՆԳՍՏԵԱՆ ԺԱՄԵՐԳՈՒԹԻՒՆ, որ կը կատարուի ի դէմս Հօր Աստուծոյ: Պաշտամունքային օրը աղօթքով ու աշխատանքով յագեցած իր աւարտին հասած է արդէն: Նարեկացի Վարդապետի հոգեւոր ապրումներով եւ Շնորհալի հայրապետի « Հաւատով խոստովանիմ»-ի հոգեւորով աղօթքներով կը կնիւի օրը:

Հանգստեան ժամերգութիւնը կը սկսի հետեւեալ մաղթանքով.– «Առաքա՛նք Տէր զոյս քո եւ զնշարտութիւն քո, զի առաջնորդեսցեն ինձ եւ հանցեն զիս ի լեառն սուրբ եւ ի յարկա քո»

Հանգստեան ժամերգութիւնը կը կատարուէր գիշերային ժամը իննին:

Հանգստեան ժամերգութիւնը ներկայիս կը կատարուի միայն Մեծ Պահոց օրերուն եւ հաւատացեալներուն ծանօթ է, որպէս հսկումի ժամերգութիւն:

ՀԱՍՅԷ.

ՃՐԱԳ ՇԱԲԱԹԱԹԵՐԹ - ԱԶԳԱՅԻՆ ԱՌԱՋՆՈՐԴԱՐԱՆ ԼԻԲԱՆԱՆԻ - Bourj-Hammoud, P.O.Box 80810 -Tel/Fax:01-258300- facebook-ի էջ jerak Նրագ քերթ

ԺԴ. ՏԱՐԻ ԿԻՐԱԿԻ, 29 ՕԳՈՍՏՈՍ 2021 ԹԻԻ 35

ԿԻՐԱԿԻ ՕՐԵՐՈՒ ԱՍՏՈՒԱԾԱՇՆՉԱԿԱՆ ԸՆԹԵՐՑՈՒՄՆԵՐ Եւ. 9.8-19: Բ.Կր. 1.1-11: ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՍԱՐԿՈՍ 4.35-41

ՅԻՍՈՒՄ ԶՐԻՍՏՈՍԻ ԱԲԵՏԱՐԱՆԸ ԸՍՏ ՍԱՐԿՈՍ 4.35-41

Նոյն օրը երեկոյեան, Յիսուս իր աշակերտներուն ըսաւ. «Եկէ՛ք լիճին միս կողմը անցնիմք»: Աշակերտները ձգեցին ժողովուրդը եւ բարձրացան այն նաւակին մէջ, ուր Յիսուս կը գտնուէր: Հոն ուրիշ նաւակներ ալ կային:

Յանկարծ գորատր հով մը փոթորկեց ծովը: Ալիքները նաւակին զարնուելով՝ ներս կը թափէին, զայն լեցնելու աստիճան, մինչ Յիսուս նաւակին յետսակողմը բարձի մը վրայ կը քնանար: Աշակերտները արթնցուցին զինք եւ ըսին. «Վարդապետ, հոգդ չէ՞ որ մենք կը կորսուինք»:

Յիսուս ոտքի ելլելով հովուն սաստեց. «Դադրէ՛», եւ ծովուն ըսաւ. «Հանդարտէ՛»: Հովը դադրեցաւ եւ կատարեալ հանդարտութիւն տիրեց: Ապա Յիսուս դարձաւ իր աշակերտներուն. «Ինչո՞ւ այսպէս վախկոտ էք: Տակաւին հաւատք չունի՞ք»: Անոնք չափազանց վախցան եւ իրարու կ'ըսէին. «Ո՞վ է արդեօք այս մարդը, որուն նոյնիսկ հովն ու ծովը կը հնազանդին»:

«ԻՆՉՈ՞Ւ ԱՅՍՊՊԷՍ ՎԱԽԿՈՏ ԷՔ: ՏԱԿԱԻՆ ՀԱԻԱՏՔ ԶՈՒՆԻՔ»

Յիսուս այս հարցումը ուղղեց իր աշակերտներուն, երբ անոնք ծովուն վրայ փոթորիկ մը դիմագրաւելով՝ խռովեցան եւ վախցան: Դիւրին է հաւատալ, երբ փորձութիւնները բացակայ են մեր կեանքէն: Դիւրին է հաւատալ, երբ ամէն ինչ հեզասահ ու խաղաղ կ'ընթանայ մեր կեանքին մէջ: Բայց ո՞ր է մեր հաւատքը, երբ փորձութիւնները մեզ կը շրջապատեն: Ո՞ր է մեր հաւատքն ու համոզումը, թէ մենք քրիստոսի մէջ է որ կը հանգչինք, եւ թէ քրիստոս ի՛նքն է ղեկավարը եւ առաջնորդը մեր կեանքի նաւերուն: Նեղութեան ընթացքին իրար անցնիլն ու մտահոգուիլը, քրիստոսի ղեկավարութեան եւ առաջնորդութեան կարողութիւնը կասկածի տակ առնել կը նշանակէ:

ՍՈՒՐԲԵՐ ԵՒ ՏՕՆԵՐ

ԳԻՒՏ ԳՕՏԻՈՅ Ս. ԱՍՏՈՒԱԾԱԾԻՆԻ

Վատահարար մեզմէ շատերը լսած են այս տօնին մասին: Գիւտ Գօտւոյ Ս. Աստուածածինի տօնը ըստ մեր եկեղեցւոյ տօնացոյցին այս տարի կը գուգադիպի Կիրակի, 26 Օգոստոսին:

Միասնաբար ծանօթանա՛նք տօնին:

Արկադիոս կայսրի օրով (395-408) Երուսաղէմի մէջ գտնուած Ս. Աստուածածինի գօտին յատուկ ուշադրութեամբ ու յարգանքով տարուեցաւ Պոլիս, ուր հաւատացեալները մեծ երկիրաճութեամբ առջեւէն քաղցին եւ պատուով ու յարգանքով գայն գետեղեցին եկեղեցւոյ մէջ:

Յոյները այդ առթիւ կառուցեցին նոր եկեղեցի մը եւս, կոյսին նուիրած, եւ գօտին դրին այնտեղ՝ հաւատացեալներու պաշտամունքի առարկայ դարձնելու համար եւ տօնը նշանակեցին 31 Օգոստոսը:

Հայերուս համար, յետսամուտ տօն է Գիւտ Գօտւոյ օրը: Միմէն կաթողիկոսը, 1774 թուականին, իր հրատարակած օրացոյցին մէջ գետեղեց Գիւտ Գօտւոյ տօնը եւ այնուհետեւ տօնակատարութեան մաս կազմեց:

ԱՍՏՈՒԱԾԱՍՅՐԸ ԵՒ ՀԱՅ ԵԿԵՂԵՑԻՆ

Հայ եկեղեցին իր սկիզբէն իսկ յատուկ յարգանք ցուցաբերած է Աստուածամօր նկատմամբ, եւ հայրերու գրականութեան ճամբով գայն ներկայացուցած է իբրեւ «Անարատ տաճար», «Մերովբէ հողեղէն», «Մարմնատեսիլ քերովբէ»: Մեր եկեղեցւոյ մէջ կը նշուին սուրբ Կոյսին

Յղութիւն, Ծնունդ, Ընծայումն ի Տաճար, Աւետում, Վերափոխում, Գիւտ գօտւոյ եւ Գիւտ տփոյ:

Իւրաքանչիւր տօն կապուած է Աստուածամօր կեանքին հետ առնչութիւն ունեցող դէպքի մը, Յղութիւնը՝ Սուրբ Հոգւոյ ներգործութեամբ, Ծնունդը՝ իբրեւ «Երկրորդ եւա», Տաճար ընծայումը՝ իր ծնողքին՝ Յովակիմի եւ Աննայի ձեռամբ, Աւետումը՝ Գաբրիէլ Հրեշտակին կողմէ, Վերափոխումը՝ իբրեւ երկնաւոր հարս, Գօտիին գիւտը եւ Տուփին գիւտը՝ որուն մէջ իր գլխածածկոյթը կը դնէ Սուրբ Աստուածածինը:

Հինգերորդ տօնը՝ Աստուածածնայ վերափոխումը: Օգոստոս ամսուան 15-ի մերձաւոր Կիրակին նուիրած է Աստուածամօր Վերափոխման:

ԱՌԱՎ

ԻՍԱՍՏՈՒԹԵԱՆ ՎԱՐՁԱՏՐՈՒԹԻՒՆԸ (2.1-8)

Որդեա՛կ իմ, եթէ իմ խօսքերս ընդունիս ու իմ պատուիրաններս քովդ պահես, այնպէս որ ականջդ իմաստութեան տաս ու սիրտդ հանճարին բանաս, եթէ դուն իմաստութիւնը քեզի կանչես եւ քու ձայնդ հանճարին ուղղես, եթէ զանիկա արծաթի պէս փնտռես ու ծածուկ գանձերու պէս ծնդդես, այն ատեն Տիրոջը վախը պիտի հասկնաս եւ Աստուծոյ գիտութիւնը պիտի գտնես: Որովհետեւ իմաստութիւնը Տէրը կու տայ, գիտութիւնն ու հանճարը անոր բերնէն են: Անիկա ուղիղներուն համար փրկութիւն կը պահէ: Անիկա ուղղութեամբ քալողներուն վահանն է, որպէսզի արդարութեան ճամբաները պաշտպանէ ու իր սուրբերուն ճամբան պահէ:

ՀՈԳԵՒՈՐ ՊԱՏԳԱՍ

ՀԱՐԱՏՔԻՆ ՈՒ ՍԷՐԸ ՄԵՋ ԳՈՐԾԻ ԿԸ ՄՂԵՆ

Ապա Բեթսայիդա եկան: Հոն Յիսուսի բերին կոյր մը եւ կ'աղաչէին իրեն որ դպչի անոր (Մր. 8.22): Բացայայտ է բերողներուն հաւատքը Յիսուսի հանդէպ եւ սէրը՝ իրենց կոյր ընկերոջ նկատմամբ: Եթէ անոնք հաւատք չունենային Յիսուսի բժշկարար կարողութեան հանդէպ եւ սէր՝ իրենց տառապեալ ընկերոջ նկատմամբ, զայն պիտի չառաջնորդէին Յիսուսի եւ չաղաչէին իրեն, որ դպչի անոր: Անոնց պահանջածը կոյրին դպչիլ մըն էր, ուրիշ ոչինչ: Մա կը պարզէ, որ անոնք բացարձակ հաւատք ունէին Յիսուսի անձին հանդէպ:

ՄԵՐ ՍՈՐՎԵԼԻՔ ՀՈԳԵՒՈՐ ԴԱՍԸ

Կոյրը Յիսուսի բերող մարդոց վերաբերմունքէն կը սորվինք, թէ անոնք որոնք հաւատք ունին Յիսուսի հանդէպ, եւ սէր՝ իրենց նմանին նկատմամբ, չեն կրնար ծալապատիկ նստիլ եւ բան մը չընել: Մէրը գործի կը մղէ, իսկ գործ շատ կայ մեր շրջապատին մէջ: Ուրիշը Յիսուսին բերելը պարտականութիւնն ու կոչումն է ամէն մէկ քրիստոնէայի:

ԵԹԷ ԿԱՍ ԵՐԲ ԿՈՒՉԵՍ...

ՔՐԻՍՏՈՆԵԱՅԻՆ ԲՈՒՐՍՈՒՆԸ՝ ՆԵՂՈՒԹԵԱՆ ՊԱՅՈՒՆ

Քրիստոնէայ մարդը Քրիստոսի բուրմունքն է: Բուրմունք մը, որ հանդէս կու գայ մանաւանդ նեղութեան ընթացքին: Ինչպէս երբ հովը փչէ վարդերը իրենց բուրմունքը կը տարածեն, այնպէս ալ երբ փորձութեանց հովերը փչեն մեր կեանքներուն վրայ, մեր կեանքները պէտք է Յիսուսի սիրոյն ու ներումին բուրմունքը տարածեն իրենց չորս կողմը: Հաւատքը մութ պահերուն կը փայլի այնպէս՝ ինչպէս աստղը երկինքի մութին մէջ: Քրիստոնէայ մարդը պէտք է նմանի արեւի այն ճառագայթին, որ կը մեղէ ամպերը եւ կը հասնի ջերմութեան կարիք ունեցող մարդուն: Ծա՛ն մըն է իսկական քրիստոնէան: Ծառ մը, որ թէեւ կը կիզուի արեւին տակ, բայց կիզուող մարդոց կը պարգեւէ շուք եւ հանգիստ:

ՍՈՒՐԲ ԳԻՐՔԸ

Եթէ կարդաս Աւետարանը, մէջդ փափաք կ'արթննայ կոյս, այսինքն՝ մաքուր կեանք մը ապրելու: Կը մերժես առօրեայ կեանքին յատուկ երկրային երեւոյթները: Եթէ հարուստ ես՝ ոչինչ կը համարես հարսութիւնը, երբ լսես թէ ան որ նշանուած էր հիւսիսն հետ՝ դարձաւ բու Տիրամայրդ: Եթէ դուն աղքատ ես՝ չես ամչնար աղքատութենէդ, երբ իմանաս որ աշխարհի Արարիչը չամչցաւ ամենաաղքատներին:

(Յովհան Ոսկեբերան)